

Gromada: Angiospermae (Okrytozalążkowe)

Gatunek: *Liriodendron tulipifera* (Tulipanowiec amerykański)

Rodzina: *Magnoliaceae* (Magnoliowate)

Pochodzenie, występowanie: w pld.-wsch. Ameryce Północnej, gdzie rośnie w dolinach rzek i na wilgotnych skłonach gór, wchodząc w skład wielogatunkowych lasów liściastych.

Opis: drzewo w swej ojczyźnie osiąga wysokość do 60 m, u nas najstarsze okazy mają 20-25 m. Korona jest regularna, szeroka lub za młodu stożkowata. Pień pokrywa głęboko bruzdowana kora. Pączki spłaszczone, okryte dwiema zrosniętymi ze sobą, muszlowatymi łuskami, które są przekształconymi przylistkami.

Liście: ustawione na pędzie skrętolegle, ogonkowe, o blaszce 6-10 cm długiej i taką samo szerokiej, z wierzchu jasnozielonej, a od spodu niebieskawozielonej. Ma ona ostre klapy boczne, na wierzchołku jest klinowato wycięta, a jej nasada jest zaokrąglona lub płytko sercowata. Ogonek liściowy ma długość do 10 cm.

Kwiaty: obupłciowe, pojedyncze i mało widoczne wśród liści. Kształtem bardzo przypominają tulipany i składają się z 3 zielonkawych, odstających działek kielicha i z 6 żółtawozielonych, wyprostowanych płatków, na wierzchołkach odgiętych na zewnątrz, z pomarańczowoceglastymi plamami w pobliżu nasady, tworzącymi wokół kwiatu szeroką wstęgę. Pręciki liczne, z długimi nitkami i wydłużonymi pylnikami. Słupki również liczne.

Owoce, nasiona: owocostany szyszkowate, długości 6-8 cm, długo utrzymujące się na gałązkach, w zimie lub wiosną rozpadają się na wąskie, brązowe skrzydłaki.

Wymagania, zastosowanie, ciekawostki: Tulipanowiec był jednym z pierwszych drzew północnoamerykańskich, przywiezionych do Europy w XVII w. i bardzo szybko się tu rozpowszechnił. W Polsce jest spotykany w wielu starych parkach, często w postaci okazałych drzew o pniach wysokich i gładkich lub nisko rozgałęzionych przy ziemi. Starsze drzewa wytrzymują niskie temperatury, choć młode siewki są wrażliwe na mróz. Tulipanowiec wymaga żyznych, świeżych, wilgotnych gleb i słonecznych stanowisk. W jesieni jego liście przebarwiają na piękny żółty kolor lub na brązowożółto. Rozmnaża się z nasion (pełnych nasion jest na ogół niewiele). Jest to drzewo dużych parków miejskich. Sadzić należy je pojedynczo, w miejscach szczególnie eksponowanych, przy głównych drogach parkowych oraz nad stawami. Najpiękniej wyglądają okazy posadzone na dużych trawnikach z nisko ugałęzioną, szeroką koroną. Jest to jedno z najoryginalniejszych drzew uprawianych w naszych parkach i warto go sadzić w miejskich zadrzewieniach.

